

ΜΕ ΤΗ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΜΑΡΓΚΑΡΕΤ ΑΤΓΟΥΝΤ

Σε πλησιάζουν άνθρωποι και σου λένε «το γράψιμό σου μου άλλαξε τη ζωή». Αυτό που πραγματικά εννοούν είναι ότι το γράψιμό σου άλλαξε τον τρόπο που βλέπουν τον κόσμο. Αν κάποιο βιβλίο σου όντως έτυχε να τους βοηθήσει με κάποιον τρόπο, αυτό είναι υπέροχο. Εγώ πάντως δεν κούνησα κάποιο μαγικό ραβδάκι – το βιβλίο είναι ο ενδιαμέσος.

Όλοι οι συγγραφείς είναι αισιόδοξοι. Γιατί; Πρώτον: πιστεύουν ότι θα τελειώσουν το βιβλίο τους. Δεύτερον: πιστεύουν ότι κάποιος θα το εκδώσει. Τρίτον: πιστεύουν ότι κάποιος θα το διαβάσει. Πολλή αισιοδοξία. Είναι μια από κάθε άποψη αισιόδοξη προσέγγιση, διότι βασίζεται στην ανθρώπινη επικοινωνία.

Πάντα σκέφτεσαι, *αχ, να είχα ένα μικρό σαλέ στο βουνό! Πόσο όμορφα θα ήταν... Θα έγραφα όλη την ώρα.* Μόνο που όχι, δεν θα έγραφα όλη την ώρα. Θα έγραφα ακριβώς όσο γράφω και τώρα, και τον υπόλοιπο καιρό θα τρελαινόμουν. Αν περιμένεις την τέλεια στιγμή για να γράψεις, δεν θα γράψεις ποτέ τίποτα, γιατί αυτή η στιγμή δεν θα έρθει ποτέ. Δεν έχω καμία ρουτίνα. Δεν ακολουθώ κάποια αλάνθαστη και δοκιμασμένη μέθοδο.

Απόσπασμα από συνέντευξη της Μάργκαρετ Άτγουντ στο www.telegraph.co.uk